

column Patrick Jansen

De Natuurherstelwet verdient warme steun

Soms gebeuren er mooie dingen. Zo presenteerde de Europese Commissie afgelopen zomer een ambitieus voorstel voor een Natuurherstelwet. Het is een antwoord op het ernstige verlies van biodiversiteit wereldwijd.

Ecosystemen en biodiversiteit gaan wereldwijd keihard achteruit, door toedoen van de mens, wees onderzoek door het wetenschappelijke panel IPBES uit. Ze schatte dat een miljoen planten- en diersoorten met uitsterven wordt bedreigd. Dit gaat gepaard met levensgrote risico's voor de mensheid.

De Europese Commissie neemt deze waarschuwingen bloedserieus. Ze wil de neergang van de Europese natuur de komende 30 jaar geheel ombuigen. *Bending the curve of biodiversity loss* noemen wetenschappers dat. De economie en de samenleving moeten geleidelijk 'natuurpositief' worden. De rooibouw op de natuur en het milieu moet stoppen.

De wet schept op allerlei manieren ruimte voor natuur. Bijvoorbeeld door stedelijke ver-

8 en 38 euro op. Dat is nog eens rendement.

Natuurbeschermers spreken over "een fantastische kans om natuur terug te brengen in heel Europa", zowel voor de biodiversiteit en het klimaat als voor de mensen.

Nederland kan dik tevreden zijn. De wet concretiseert namelijk allerlei ambities en beleidsdoelen die onze overheid de afgelopen jaren zelf al formuleerde. Bijvoorbeeld in de ambitie 'Nederland natuurpositief', in het 'Programma Natuur', in de 'Agenda Natuurinclusief', en in het 'Nationaal Programma Landelijk Gebied'.

Rijk en provincies stellen zich daarin ten doel 'het herstel van de natuur en haar biodiversiteit, niet alleen binnen het Natuurnetwerk, maar overal: in de steden, op het platteland buiten de natuurgebieden en in de grote wateren'. Voilà.

Nóg mooier voor Nederland is dat de Natuurherstelwet gaat gelden voor alle Europese landen. Dat zorgt dus voor een gelijkjer speelveld. Precies zoals economische sectoren, de landbouw voorop, stevast als voorwaarde stellen.

Als puntje bij paaltje komt, kiest de overheid de kant van bouwers en vervuilers

groening, zodat steden 's zomers koeler blijven. Door schonere, vrijer stromende rivieren vol trekvisseren. Door terugkeer van de duizelingwekkende rijkdom aan vlinders, bijen en andere bloembestuiers. Door nattere weides vol weidevogels. Door meer variatie en dood hout in bossen.

En daarvoor moeten de lidstaten vóór 2030 een vijfde van hun land- en zeeoppervlak selecteren om te 'restaureren'. Op die stukken mogen milieu en biodiversiteit niet verder verslechteren, en in 2050 moeten de ecosystemen hersteld zijn. Dit alles moet bijdragen aan een duurzamere economie en een gezondere bevolking.

Volgens de commissie levert elke geïnvesteerde euro de samenleving uiteindelijk tussen de

Je zou dus verwachten dat onze politici de Natuurherstelwet dankbaar omarmen, maar nee. Minister Van der Wal schreef de Tweede Kamer dat ze zich met name tegen het verslechteringsverbod zal verzetten, omdat dit belemmeringen kan opleveren voor ontwikkelingen zoals bouwen, bóvenop de huidige problemen vanwege stikstof en waterkwaliteit.

En de Kamer steunde een motie om het verbod uit de wet te krijgen. BBB sprak van "een torpedo die op Nederland wordt afgevuurd (...) met mogelijk desastreuze gevolgen". Over de gigantische tijdbom die systeemdegradatie en biodiversiteitsverlies vormen repte ze niet.

Het is typerend. Onze overheid spreekt mooie woorden over natuurherstel en een natuurpositieve economie. Maar als puntje bij paaltje komt, kiest ze de kant van bouwers en vervuilers. De geschiedenis leert immers dat natuur zonder wettelijke bescherming meestal het onderspit delft, omdat korte-termijn economische belangen voorgaan.

Nederland, qua natuurbescherming het slechtste jongetje van de Europese klas, doet loze beloften.